

● Д-ра Леопольда Фігля, — одного із засновників австрійської консервативної - католицької Народної партії і її репрезентанта, колишнього канцлера та міністра закордонних справ післявоєнної Австрії, односторонньо обрано головою нового австрійського парламенту. Австрійські "наrodnики" і соціалістичні демократи, які мають в парламенті майже по рівній кількості посілів, творили до цього часу коаліцію, але тепер не встиг погоститися щодо розподілу міністерських мандатів.

● Білла Грегем, американський свавільний проповідник, вихав на п'ять днів до ССРСР, щоб дістати дозвіл на публічні місіїні проповіді. Вірніше, що такий дозвіл від большевиків дістане. Можливо, що це станеться, бо Грегем проповідує по-англійськи, а тому совєтські слухачі його не розуміють.

● Янвеський уряд зажагає від колишнього ньюйоркського губернатор і дискредитованого кандидата на президент від Республіканської партії, тепер сиріт власника адвокатської канцелярії в Нью Йорку — Вашингтона Томаса Дію, на оборода троговецьких інтересів Японії в Америці. Японія платиме Томасові Дію річний гонорар суми 200 000 доларів.

Олег Лисак

ВЕСНЯНА ІНСПЕКЦІЯ

Якось, вже чи не п'ять років тому, їдучи з Бостона до Філадельфії, ми з своїм партнером пристанули десь в околиці Порт Джервіс.

— Слухайте, а може ви хочете побачити цю оселю, що її купив УНСОЮЗ? — запитував мій товариш подорожжю, якого ще в Дивізії називали „Рудзю“ або „Професор“. Тому, що професорів треба слухати, я послухав „Рудзю“, і ми скрутили в бік по 209-ці. Хоч, великого зацікавлення для цієї нової оселі я не мав. Наше авто виїхало на гору, походили ми трохи під деревами коло головного будинку, випили пива при барі, де кілька старших людей дудило цей сам напій, я сказав „Ну, щож поїдем?“, і ми сіли та й поїхали. А по дорозі я думав: „Професорів!“ „Бачите, Рудзю, тут на двох босках возжила. Або вони щось з того зроблять — або...“

Минуло з того часу пару років. Чи є потреба розповідати, що в міжчасі зробилося з „Союзівцями“, що стала місією зустрічі Сходу і Заходу Америки, місцем зустрічі „старих“ і „нових“, „клаптиком України на американській землі“, місцем де „можна побувати в Україні без паспорту“, як сказав мій один американський приятель... Мені приємно стало, коли подумав, що трохи до цього діла доклали рук і ми, члени „Карпатського Лешетарського Клубу“ й ентузіаст „Веселого Львова“ і вся велика громада тих, для яких „Союзівка“ стала невіддільною частиною літньої програми.

Тож нема дива, що коли приходять весна в повній силі і вже не лише „зі стріх вода капле“, але вже такі доб-

френції одним не-політиком менше.

А тут вже написав: „Юкреніс Нешенел Бетейт“, автор сунетів через стрімки лісові доріжки, ще один закрит і вже видно. Вона — „Союзівка“.

Зелені трава на футбольному грині, де незабаром має відбутися турнір юніорів і чорні асфальт тенісових кортів, де вже вчотверте відбувається цього року тенісовий турнір КЛК за нагороду УН-Союзу. Там далі біють стіни „Веселки“, де минулого року відбудували „Веселі Лява“.

А на „Союзівці“ кипить робота. Шугас своїм „траком“ Данило Слободян, щось прикручує Веріза, малюють, цементують, прибивають...

Поширюють і модернізують ахид до „Гостиниці“, перебувають головини голі, будують фонтану і водогрій перед головним входом, встановлюють новітні лампи на вулиці, нові колосальні школярі, що коштують скількись там тисяч, нове це — і нове те...

Про все це розповідає головний менеджер „Союзівки“, Данило Слободян, незмінно прихильний і терпеливий. Скільки коштував новий будинок на долівку відновленого голу, як вони скаржилися з Квасом про бару стін в голі, про все розкаже Данило...

Оглядаємо новий кам'яний хідник з „Веселки“, далі дерев'яний місток збудований з ою з і вкочими архітектами (Мирон Лепкалюк має конкурентів на „Союзівці“) оглядаю всі поновлення, сам виварююся з Квасом за новий годинник „Всім подобається, лише вам ні!“ і взагалі оглядаю відновлену „Союзівку“.

„Чемний“, ясна річ, прийшов привітатися. Мандруємо трохи з ним, трохи без нього, і на жаль, не було його тоді, коли на головній алеї показався автентичний — лис. Ішов прямо до „Гостиниці“, може на вечерю? Побачивши нас, по надумі змінив напрям на тенісові корти.

А тут западає вже ніч. Чудова весняна ніч серед гір. З далекого шляху блимають світла авт, чорніють на тлі неба силуети гір. На „Союзівці“ настав тиша.

Ранком вже знов рух. Є вже д-р Падок, який приїхав знову з янголів зборів, мав час передітатися, одягнути пластовий однострій і вже пігвав з Данилом на „Світло Весни“, а потім знову переодягається на цивіль і поїде на якесь свячене... Цей чоловік має енергію...

Прийждас і головний Касир Союзу, Р. Слободян з дружиною, привіз квіти з свого городу, посадити на „Союзівці“, ще кількох вчасних гостей. Оглядаємо, рвемо бузок і нарциси, пересварюємося з „рабінами“, що підкакують на галузках — (так, якби знали, що їх ніхто не стрілятиме), оглядаємо з Квасом все, що зроблено, і обговорюємо, що буде зроблено на другий рік.

— Рік тому — кажу, — говорив я тут з моїм другом,

„ГОМІН УКРАЇНИ“...

(Закінчення зі стор. 1-го)

ан Духнич. Хором і оркестром дирижує Іван Задорожний, а інсценізацію режисерує Степан Крижанівський.

Хористи, як, очевидно, і танцюристи та учасники інсценізації, виступлять усі в національних костюмах, що їх приготували п-ні і п. Бражини, які також займаються характеристикою осіб для інсценізації. Мистецьким керівником імпрези є Ольга Деміт-рів, а всю організаційну і адміністративну працю очолює Йосип Лисогір, заступник головної передсідки УНС та голова Метрополітального Окружного Комітету Відділів УНС. Він також відкрив імпрезу коротким вступним словом, а одиноким коротку промову українською мовою вголосить головний передсідник УНС Дмитро Галич.

Вечером сунемо в довгому шмурові авт з гір Поконос на Філадельфію. Можна було виїхати раніше, але хто хоче виїжджати з чудової гір? Хто хоче покидати кращи, що простягаються на нескінченні мистецтва?

Знаю, що не один раз зроблю цю саму дорогу цього року. Шлях на „Союзівку“. Відновлену, а проте таку саму, „нашу“ „Союзівку“.

А політика? Ну що ж, на політику почекаємо до осені!

Два дні проб на Союзівці дали усім учасникам, як і керівникам імпрези нагоду відкрити свою вже практично завершену підготовку до цієї небуденної імпрези, що має бути дані на те, щоб стати репрезентативною українською культурною імпрезою року. Для американсько-української громади це має першорядного значення ще й з уваги на те, що саме тепер ворог української нації та її культури намагається підступно компрометувати її, включаючи її в „російські фестивалі“, як це тепер гомосеть розплінені по

М. О. Ветухів похований...

(Закінчення зі стор. 1-го)

редила панахида при домовині Покійного в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку в суботу, 13-го червня. Панахиду відправив, в сосудженні численного духовенства, вч. о. мітра Л. Весоловський, виголосивши опісля відповідну проповідь. Опісля промовляли: президент Української Народної Республіки в екзилі д-р Степан Витвицький, який взяв участь також і в похоронах в неділю, а далі: голова Української Національної Ради Іван Багрянний, представник Американського Комітету Визволення д-р Пеннар, заступник президента УВАН проф. Дам'ян Горнякiewicz, д-р Роман Осичук від Наукового Товариства Шевченка, проф. Адамович від білорусів та Американського Інституту в Мюнхені, проф. Микола Шлемкевич, Григорій Костюк від Об'єднання Письменників „Слово“, проф. Ол. Архивович від УТГІ та Семен Чалишів від Фундації Академії та від земляків з Харкова, згадуючи, між іншим, що він брав участь та

всіх усядах Нью-Йорку афіші. Згідно з передбачуваними, як і з уваги на виступи під час імпрези двох високих державних достойників, на імпрезі будуть прийняті також американські гості і їй з увагою приглядати та прислухуватиметься американська публічна опінія. Організатори імпрези роблять усе можливе, щоб якнайкраще виявити з себе перебраного завдання. Популяризації імпрези в громаді, як і передпродаж білетів вступу вказує, що зі свого обов'язку виявляється так само і велика метрополітальна українська громада, заповнивши до останнього місяця велику залю імпрези.

Французький прем'єр Мішель Дебрє загрозив трьом російським спілкам, що коли вони розпочнуть заповідний стрік, найближчий вівторок страйк, уряд змобілізує залізницю, сес-

то покличе залізничників до військової служби. Залізничники домагаються 11% підвищення зарплати. Робітники керівників залізниць після наради з Дебрє, що вони не відкажуть страйку.

Проф. МИХАЙЛО ВЕТУХІВ

дійсний член НТШ

спочив у Бозі
дня 11-го червня 1959 року.
ВІЧНА ЙМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГОЛОВНА РАДА НТШ

й УПРАВА НТШ в ЗДА

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

в НЬО ЙОРКУ

глибоко зворушений передчасною смертю

проф. Михайла Оленсійовича ВЕТУХОВА

Президента Української Вільної Академії Наук
в Америці, і висловлює своє глибоке співчуття Членам
УВАН та Родині Покійного.

ПРЕЗИДИ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ

ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО“

висловлює свій тяжкий сум
з приводу смерті Президента УВАН.

проф. М. О. ВЕТУХОВА

і складає своє глибоке співчуття
Родині Покійного.

ІВАН КРИЛОВ

з Дружиною, Донцею і Зятем

висловлюють своє глибоке співчуття,
з приводу передчасної смерті.

проф. Михайла Оленсійовича ВЕТУХОВА

Дружині НАТАЛІЇ ВОЛОДИМИРІВНИ,
доні ЛАДІ та зятю ІГОРІ СЛАВОВІ.

RHEINBERGER Meisterschuhe

\$ 13.95

\$ 12.95

\$ 14.95

Імпортоване з Німеччини ВЗУТТЯ

високої якості, у великому виборі

В УКРАЇНСЬКІЙ ВЗУТТЄВІЙ КРАМНИЦІ

KARPATY SHOES

153 Second Avenue (bet. 9 & 10 Street)

NEW YORK 3, N. Y.

Tel.: AL 4-1893

Ціни від \$ 12.95 до \$ 20.95

Увага! НЬО ГЕПВЕН і ОКОЛИЦІ! Увага!

Українське Спортивне Т-во „Довбуш“

— влаштовує —

Спортивний ПІКНІК

на

SEA CLIFF (LIGHTHOUSE)

в неділю, 21-го червня 1959 р.

ПОЧАТОК — год. 2:00 по полудні.

Музика — п. Т. НОВАКА.

Увага! АКРОН, Огайо і ОКОЛИЦІ! Увага!

БРАТСТВО СОШ. СВ. ДУХА, Відд. 295 УНС

— влаштовує —

ПЕРШИЙ ВЕСНЯНИЙ ПІКНІК

в неділю, 21-го червня (June) 1959

в знайомій місцевості

FALCON LAKE PARK

South Main St. Extension

На Пікніку буде пригравати добра ОРКЕСТРА. Різно-родна добірна ПЕРЕКУСКА і всілякі інші НЕСПОДІВАНКИ, а для дітей гарна площа на забаву і перегони.

ПОЧАТОК — від год. 1:00 до пізньої ночі.

За добру обслугу подбас

КОМІТЕТ

КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ Метрополі Нью-Йорку і Нью-Джерсі повідомляє Українське Громадянство, що для відзначення

65-річчя Українського Народного Союзу

— влаштовує —

в НЕДІЛЮ, 21-го ЧЕРВНЯ 1959 року

точно о год. 2:00 по полудні

CARNEGIE HALL, 57th Street & 7th Avenue

New York City

ВЕЛИКИЙ СПІВОЧО-ТАНКОВИЙ ФЕСТИВАЛЬ

„ГОМІН УКРАЇНИ“

що його відкрив Йосип ЛИСОГІР, заст. гол. передсідки УНСОЮЗУ, а святочне слово виголосить Дмитро ГАЛИЧИН, головний передсідник УНСОЮЗУ. З короткими промовами виступлять: дост. Михайло СТАР, міністер праці Канади, перший і одинокий державний міністер українського роду, та дост. Дюї ШОРТ, заступник секретаря Армії ЗДА.

В ПРОГРАМІ ІМПРЕЗИ:

КОНЦЕРТ В СУПРОВОДІ СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ.

Буде виконана вперше кантата Павла Печенігі Углицького до слів Шевченка — „БЮТЬ ПОРОГІ“.

СОЛІСТИ:

Марія Лисогір, Лев Рейнарович, Марія Боднар, Мирон Кушнір, Ольга Масаковська, Юліан Духнич.

ІНСЦЕНІЗАЦІЯ „ВЕЛИКА ІДЕЯ“

з часів Гетьмана Івана Мазепи, приготувана на підставі ТРИЛОГІЇ БОГДАНА ЛЕПКОГО, в якій, між іншими піснями, буде виконана оригінальна композиція Михайла Гайворонського до слів Мазепи „ВСІ ПОКОЮ ЦІРЄ ПРАГНУТЬ“. Пісні в інсценізації виконуватимуть: мистр. Осип СТЕДУРА (Мазепа) і Павло СЛОБОДЯН (Дід). У цій же інсценізації багато народних танців.

Ольга ДМИТРІВ

Диригент — ІВАН ЗАДОРЖНИЙ

Керівник танців — ІВАН ФЛІС

Мистецький керівник — ОЛЬГА ДМИТРІВ

Режисер — СТЕПАН КРИЖАНІВСЬКИЙ

Осип СТЕДУРА

Враження з Українського Дня на Оселі ім. О. Ольжича

Коли я вперше стріву про-пагандистський листок з Оселі ім. Ольжича, на якій знахо-дилися фотознімки палатки, гір, лісів, потоку та розло-жів пиль, які обнімають про-стір коло 347 акрів, то поду-мав, що то щось для мене, і очікував нагоди, щоб туди ді-статися. Я довго не чекав, бо оголошено "Перший Україн-ський День" на тій Оселі при-кінці травня (30 і 31), і я в суботу раненько був в авто-бусі, який їхав до Оселі. Ви-їхали з Мангеттану, то є цен-тру Нью-Йорку, який мене не цікавив, бо вже зумів його пізнати. Я цікавився пе-редмістями та подальшими о-колицями, щоб належно по-різняти їх з різними сторо-нами та Полуд. Америкою, звід-ки недавно прибув.

Перед нашими очима про-стягався ліс фабричних ко-минів, десятки прерізних мо-

стів, і надземні трамвайові лі-нії робили імпозитне вражен-ня, чого я не бачив у своїй довідці, попередній скиталь-щині. Чим далі віддалявся я від Нью-Йорку, тим більше виділо було пиль, гарно по-будованих домів і віль, які часом нагадували рідні сторо-ни. Прегарно побудовані ав-томобілі, с вершком амери-канської цивілізації і також знайти їх в інших країнах. По 3-годинній їзді ми в міс-течку Ліггайтоні, де треба бу-ло скрутити наліво, по одній із бічних вулиць, слідуючи за напрямком синьо-жовтих хоругвочок, ми в'їхали на ви-сочину, окружену по обох сто-ронах високими хребтами гір. Ми на Оселі. Це наше, ми купили цей заступок від одно-го гірничого потентата на ви-ховування наших дітей" — пояснив мені радісно один добродій.

Красиві, пречудові. Налі-во два басейни з чистою, про-зорою водою, далі потік, а перед нами забудовання, на горбку виділа палатка, ок-ружена гарним парком, дов-круги простягалася весняна зелень пиль, яку замикали два верхи гір, покриті ліста-стим лісом. Однак усе життя Оселі зосереджувалося біля палатки, де Управа Оселі вітала прибулих гостей.

Я, новоприбулий до краї-ни Вашингтона, почувався доволі осамітненим без знайо-мих, тому мило мені було стрінути д-ра Андрія Шеке-рика, доброго приятеля з шкільної лавки. "Як почува-

Пам'яті о. Андрія Труха — січового стрільця й ченця

Немає вчора це було. А ні робили імпозитне вражен-ня, чого я не бачив у своїй довідці, попередній скиталь-щині. Чим далі віддалявся я від Нью-Йорку, тим більше виділо було пиль, гарно по-будованих домів і віль, які часом нагадували рідні сторо-ни. Прегарно побудовані ав-томобілі, с вершком амери-канської цивілізації і також знайти їх в інших країнах. По 3-годинній їзді ми в міс-течку Ліггайтоні, де треба бу-ло скрутити наліво, по одній із бічних вулиць, слідуючи за напрямком синьо-жовтих хоругвочок, ми в'їхали на ви-сочину, окружену по обох сто-ронах високими хребтами гір. Ми на Оселі. Це наше, ми купили цей заступок від одно-го гірничого потентата на ви-ховування наших дітей" — пояснив мені радісно один добродій.

Красиві, пречудові. Налі-во два басейни з чистою, про-зорою водою, далі потік, а перед нами забудовання, на горбку виділа палатка, ок-ружена гарним парком, дов-круги простягалася весняна зелень пиль, яку замикали два верхи гір, покриті ліста-стим лісом. Однак усе життя Оселі зосереджувалося біля палатки, де Управа Оселі вітала прибулих гостей.

Я, новоприбулий до краї-ни Вашингтона, почувався доволі осамітненим без знайо-мих, тому мило мені було стрінути д-ра Андрія Шеке-рика, доброго приятеля з шкільної лавки. "Як почува-

Я, новоприбулий до краї-ни Вашингтона, почувався доволі осамітненим без знайо-мих, тому мило мені було стрінути д-ра Андрія Шеке-рика, доброго приятеля з шкільної лавки. "Як почува-

ні" у вінок цвітучих квітаних. Вечірній час. На майдані вже передзвонили. Сьома го-дина. Церква повна людей. Паламар, Стефан Вігун, вже й в церкві газів лампи про-свічував.

В лавках позасиділи міш-дани. Вони, це корін, це міш-стри! Професори, священ-ники, доктори приходили. По-були якийсь час і відходили. А на їхнє місце приходили інші. А вони, мішдани, своїм потом вросли в цей стрийський ґрунт, у стрийську землю. Ці Мармуровичі, Пінці чи Ніжев-ські, які похвалитися можуть, що їхній предок був колись парохом Стрия. І ті інші зі Шумляниці, Волода, Помі-рок. Або ті з Ланя - Рудни-цькі, Чабани, Деркачі, Зава-ричі, Дикуні. І хто їх усіх по-рахує...?

— Не знав, хто нині буде правити? — Певно старий канонік. Вчора правив о. Петрушевич, позавчора о. Матковський, на каноніка нині певно колись, говорять між собою мішдани.

А з правого боку в перед-ній лавці позасиділи дяки. Старий дяк Березовський й інші. До них від часу до ча-су "доскакує" паламар Ше-фан Вігун, коли не має ро-боти, коли вже надійшов роздуб і отцеві подає.

А хто ж там ще біля дяків сидить? Той молодий юнак. З леним, як льон волоссям. Із синіми, як незабудки очима. Хіба від тих незабудок, що там над потічком у рідному селі Гриньому ростуть, свою синяву ті очі юнака пози-чили... При вході до церкви біля дверей стояли стрийські "студенти". Між ними і їхні професори. І одні й другі ра-мія об рами стоять. Як діти, що до одної мамі прийшли. До небесної Мамі!

— Благословен Бог наш — дрижачим голосом починає о. канонік Сельський. — Амінь — відповідають дяки. А за ними співає ціла церква.

І зачинається молебєн. Не той короткий, теперішній, "модерний". Але той давній, старовинний, освічений тра-дицією поколінь цілий — па-ракліс! Батьки його співають. Іхні діди й пради. Поколі-ня цілі. В тому параклісі Не-бенсу Матинку молили.

— Ко Богородиці притече-тійши і смиренні... зачи-нали дяки. А між їхніми голосами ви-різняється голос юнака з ле-ним як льон кучерями, а си-німи як незабудки очима. На ньому блузка "мундирок" гімназійного учня — "студен-та", як у Стрию говорили. На

фут. З недалекого Пальмер-тона прибула п-і Чаплинська, з синами і дочками, і оповіла присутнім, що вона, хоч дуже давно приїхала до Америки з села Турки, біля Коломиї, то не тільки сама не забула сво-єї рідної мови і звичаїв, але і дітей своїх виховала на до-брих українських патріотів, а її син дядя Чаплинський ці-лим серцем полюбить оселю.

На свято прибули своїми, знайомі з околиці, де мали нагоду наговоритися а також не обійшлося без палких, по-літичних дискусій. Поділи-зібралася група б. воєнів 1-шої Дивізії Української Ар-мії, або загально званнях "ди-візіоністів", де можна було бачити представників двох поколінь, старшого і молод-шого, які живо дискутували над тим, щоб знати якусь спільну мову, подібно, як то було на фронті, в обличчї во-рога і створити на еміграції одну сильну і могутню війсь-кову організацію, а не "вічно" розколюватися, і тим дати примір громадчому поколінню, щоб воно колись не повтор-яло за Гетьманом Іваном Ма-лепозою:

— Через незгоду всі пропали, Самі себе звоявали". С. Федюк

Ситуація виглядала на без-надійну, але Тарзан взяв і підніс вгору понад свою го-лову одного воїниного на-пасника.

І, немов би із катапульти, шпурнув ним на атакуючих його людей.

Після короткого відпочин-ку його закликав голос. — Швидко нагору, пане!

Тарзан, ч. 4274. Допомога згори.

THE SITUATION SEEMED HOPELESS, BUT TARZAN SEIZED AND LIFTED A STRUGGLING ANTAGONIST ABOVE HIS HEAD —

AND, AS THOUGH FROM A CATAPULT, HURLED HIM AT HIS ON-PRESSING FELLOW!

THEN, IN THAT BRIEF MOMENT OF RESpite, A VOICE CALLED: "UP HERE, M'SIEUR! QUICKLY!"

AND, AS THOUGH FROM A CATAPULT, HURLED HIM AT HIS ON-PRESSING FELLOW!

Після короткого відпочин-ку його закликав голос. — Швидко нагору, пане!

Тарзан, ч. 4274. Допомога згори.

"СОЮЗІВНА" Оселя Українського Народного Союзу в КЕРГОНКСОН, Н. Й.

приймає вписи ДТЕИ — У ВІСІ ВІД 7 ДО 11 РОКІВ на ДИТЯЧУ ОСЕЛЮ,

для ДІВЧАТ — від 27-го ЧЕРВНЯ до 18-го ЛІПНЯ для ХЛОПЦІВ — від 19-го ЛІПНЯ до 9-го СЕРПНЯ

По ближчій інформації та за аплікаціями до виповнення, проху зголошуватися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE Tel.: Kerhonkson 5641 Kerhonkson, N. Y.

РУХ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

(Закінчення зі стор. 2)

ло, а тому всі, хто міг, виїз-дили на село.

Але по війні міста почали дуже скоро, значно скорше, як села, залюднюватися. Ба-гато людей з села переходять до міста, шукаючи ліпших умовин прожитку. До захід-но-українських міст понаїз-дило багато чужоземців, на-шого елемента (тим разом із сходу на місце тих, що втек-

ли на захід), урядовців і слу-жбовців надмірно роздутіх і пересяклих бюрократичним духом установ.

З міст найбільшого спадуку зазнало, за статистичними даними, населення Бердиче-ва. Це місто було знане з то-го, що мало найбільший від-соток жидівського населення, а тому, мабуть, зазнало й найбільших втрат під час війни.

Для Тернополя число насе-лення подано на 52 тисячі в 1959 р. і на 50 тисяч у 1939 році. Цілком певно, що то друге число — помилкове. Знаємо докладні дані з по-передніх переписів, і на під-ставі їх та пересічного річ-ного приросту населення вихо-дить цілком недвозначно, що місто мало в 1939 р. 40 тисяч населення, а не 50. Не було також прилучено до нього жидівських більших осель в то-му часі. Коли прийняти те помилкове число так, як по-дане в совєтських джерелах, то виходить, що Тернопіль зріс за 20 років всього на 4%, тоді як в дійсності зріс вік на 30% (з 40 на 52 ти-сячі). Тому я думаю, що це попросту помилка, а не сві-доме перевертання статисти-чних даних. Не було б сенсу змінювати числа так, щоб представляли менший зріст і тим самим гірші умовини роз-витку міста, як це було на-справді. Це показувало б, що Тернопіль за польських часів дуже скоро розвивався, а опі-сля майже зовсім перестав розвиватися. Можливо, що або в обчисленні помилилися на 10 тисяч, або число 50 ти-сяч, що відноситься до 1957 року, приписали 1939 роком.

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

І відійшов. Ти Друзе, від нас якраз в місяці травні. Мі-сяці Марії. Щоб там у заси-тах перед престолом Божої Матері правити небесну му-зикау... Моли її, щоб Ти міг дати своїм наслідникам. Як мечем і молитвою рішилися б служити найвищим нашим ідеалам.

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

Я не міг взяти участі в Твоєму останньому празни-ку тут на землі. Прийми, До-рогому Друзе, цих кілька слів, як китицю незабудку на Твою могилу. Могилу стрі-лецьку й чернечу. На Твою могилу далеко від рідної землі. Ми віримо всі, що Пре-чиста вимолить для Тебе ще й ту ласку, що вітер із Тво-їмої рідної Гринього прине-се Тобі тут на чужині, на Твою могилу, вістку з Рідної Землі, що вона вже свободна. Свобідна й вільна наша рідна церква. Свобідний й вільний наш нарід...

48 E. 7th St. New York City Tel.: GR 3-3550

НАЙНОВІШИЙ КАТАЛОГ платіжок на 1959 рік

Брат Петро із Перемишля ПОШУК ІВАНА ЗЯТКА, 13 с. Негрибна, пов. Перемишль, народив 1925 року та АНДРІЯ ПІКОРА, сина Юрія і Анни із с. Воля Розівницька, пов. Ярослав. Про-шу зголошуватися на адресу:

Anna MUSHTUK (з дому Буковська) 2165 Chesler Avenue Lakewood 7, Ohio

ВІКАЦІЯ Родина з 12-літнього донесю — приймає ДІВЧИНИ у віці 8-18 р. на ВАКАЦІЇ в гори, з тижневою оплатою \$ 25.00. Дзвонити: год. 7:00-10:00 веч. Ludlow 4-2194

REAL ESTATE Нагода для української Родини, якої другої не знайдете! ДІМ 6 кімнат з меблями, або без, подвійна гарно спорядкована, близько 3-ох публічних шкіл: католицької школи, української католицької і православної церк-ви. Не ціла миля від станції в Бабилоні і води (Св. Шор Вей). Можна оглянути коли-небудь — 61 Соттон Корт Вест Ассені, Лонг Ассені, а по ін-формації вдаватися до: Микола ЦИМАЛІСТИН Lawrence House Box 78, RD 1, Highway 32 Catskill, N. Y. Tel.: Palenville 9260

Отавляйте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і соціалістичними 22-міліардовим ро майна організації!

ПЕТРА МІРЧУКА Українська Повстанська Армія 1942 — 1952 Книга має 320 сторінок чіткого друку, багато ілюстрацій, ори-гінальних фотографій, коштує лише \$3.00. Замовляти: "СВОБОДА" P. O. Box 348, Jersey City 3, N. J.

УВАГА: для тих, ЩО ТЕРПІЯТЬ НА АСТМАТИЧНИЙ КАШЕЛЬ, БРОНХІАЛЬНЕ ЗАПАЛЕННЯ Досліджено чудовий лік, зна-ний PENNYL, який вживається як відкашлюючий засіб для алергічного бронхіального за-палення. Це можна назвати справжнім добродійством для терплячих на — АСТМУ, які боліють при кашлі, задусі, важким віддіхом, спричиненим цим запаленням. Можна одержати без рецепти, виласюючи прямо поштою цей вирізок до OREGON DRUG PRODUCTS Dept. 105 Peelskill, N. Y.

Вам вишлють зараз відпо-відну кількість, за яку запла-тите поштареві тільки — \$4.00 при доставі. Напштіть тільки точну друком суму ім'я і адре-су на другій стороні конверта і будьте певні, що Ваша доста-ва приїде без опізнання.

ІВАН КОВАЛЬЧИН FUNERAL HOME COMPLETELY AIR CONDITIONED ЗАЙМАЄТЬСЯ ПОХОРО-НАМИ В СТЕВІ NEW JERSEY

Ціни прегруті для всіх. Обслуга чесна і найкраща. У випадку смутку в родині квітати як в день там і в нощі: JOHN KOWALCHYK 129 GRAND STREET, cor. Warren Street, JERSEY CITY 2, N. J. Tel. Henderson 4-5131

Петро ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ Контролюються температура. Модерна санітарія до уязку даром.

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568

УВАГА! Найновіша Увага! КАРТА ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ THE MAP OF UKRAINE in English language — \$1.00 a copy.

На закінчення шістдесяти року прегарний дарунок для шкільної молоді — це КАРТА УКРАЇНИ в англійській мові з відповідними завагами проф. Льва Е. Добрянського, голови Українського Конгресового Комітету Америки, що виїхала накладом Ліги Американців Українського Походження в Шікаго.

Величина карти: 29 x 42 інчів. Поверх 3,000 місцевос-тей України. В кількох краках. Ціна одного примірника (з окремою гарно оформле-ною оберткою) — 1.00 дол., а з пересилькою — 1.15 дол. При більшій кількості відповідний опуст. Питайте у китицях. Замовляючи Малу Україну — витіть пошито замовлення, виповніть і перешліть на цю адресу:

LAUD, Inc. 841 North Western Avenue — CHICAGO 22, Illinois

ЗАМОВЛЕННЯ (ORDER) Прощу перешлати мені примірник Карти Please mail me copies of Map of Ukraine. Земель України. Моя адреса: My address:

Ім'я і прізвище: Name: Ч. дому і вулиця: No. & Street: Місто і Стрей: City & State: На Заплату цього замовлення залучую \$ (Моні-ордером, чеком, готівкою) Enclosed (a Money-Order, Check, Cash)

Ситуація виглядала на без-надійну, але Тарзан взяв і підніс вгору понад свою го-лову одного воїниного на-пасника.

І, немов би із катапульти, шпурнув ним на атакуючих його людей.

Після короткого відпочин-ку його закликав голос. — Швидко нагору, пане!